

Na Festivalu Dítě v Dlouhé jsme letos viděly devět představení. Rozhodnout, komu „udělíme“ **Cenu Dítka**, bylo na jednu stranu snadné a na druhou vůbec ne. V podstatě jsme se totiž rozhodovaly mezi dvěma inscenacemi – *Bratry Lví srdce* a *O bílé lani*.

U inscenací *Velbloud, ryba, slepice* (Naivní divadlo Liberec), *Lékařem proti své vůli* (Divadlo Alfa Plzeň), *Princ, uhlíř a drak* (Divadlo Lampion Kladno), *Nastupovat! Děják z rychlíku* (Divadlo loutek Ostrava) a *Živá voda* (Divadlo J. K. Tyla Plzeň) jsme po diskusi našly podstatné, převážně dramaturgické nedostatky, ač některé z inscenací byly například po výtvarné stránce (*Uhlíř, princ a drak*), či tematické (*Živá voda*) v divadle pro děti velmi přínosné.

Trochu „ve vzduchu“ visí dvě inscenace – *Medvědi* hradeckého Klicperova divadla a *Batosnění* Studia DAMÚZA. Protože u *Batosnění* – tedy batolária (divadlo pro batolata) – je pro nás poměrně těžké určit, jak takovýto typ divadla vlastně hodnotit. Ačkoli šlo skvělou inscenací. Pokud bychom hodnotily inscenace bez kontextu cílové skupiny festivalu – tedy dětský divák – patřil by náš hlas jednoznačně hradeckým *Medvědům*, protože se jedná po všech stránkách o vynikající inscenaci. Domníváme se ale, že není určená pro dětského diváka. Pro pochopení celé inscenace je nezbytně nutné znát bratry Nedvědy a rozumět nebo se nějak vztahovat k fenoménu trampingu.

U inscenace *O bílé lani* jsme intenzivně přemýšlely nad dramaturgií a nad důsledným dotahováním motivací postav nebo jednotlivých motivů. Došly jsme k názoru, že u některých zásadních situací (zejména smrt laně a její oživení) je na pováženou rychlost, s níž jsou ztvárněny a zahrány. Respektive zda by u těchto pro logiku příběhu důležitých momentů nebylo třeba na ně výrazněji upozornit. U této inscenace nepanovala tak úplně názorová shoda...

Z toho důvodu jsme se rozhodly „věnovat“ **Cenu Dítka** inscenaci *Bratři Lví srdce* z brněnského **Divadla Polárka**. Zde jsme se všechny tři shodly na tom, že dramaturgie je v motivacích postav vedená důsledně. Způsob práce s náznakem ve scénickém provedení, režii i v hudbě je precizní, buduje autentickou a hutnou atmosféru, souvisí s tématem a pro rozvíjení dětské fantazie a schopnosti číst symboly velmi důležitá. Navíc je inscenace na poli divadla pro děti a mládež výjimečná především nezastíraným řešením tématu smrti a strachu z ní. Takže cena v podobě lízátko putuje do Brna!

Tož tak.

Studentsky-odborná porota Divědů na blogu byla ve složení Nicola Škvarová, Eliška Seveldová a Rachel Duchková.